

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne spørge hr. Klaus Hækkerup – når vi nu taler om den generelle udvikling – om der er brugt færre penge til service over for ældre og til pasning af børn, og om der er færre ansatte på de områder til at tage sig af de mennesker. Hvordan har udviklingen været i 1997, 1998 og 1999? Har der været en nedgang i antallet af ansatte på de serviceområder, og er der samlet brugt færre penge på områderne?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Først til fru Anni Svanholt, der siger, at vi ikke vil tage en åben prioriteringsdebat: Det vil vi gerne. Jeg synes faktisk, at Folketinget løbende har en åben prioriteringsdebat. Der bliver jo konstant forelagt en mængde beslutningsforslag for os. Inden for de næste 14 dage skal vi behandle et forslag fra Enhedslisten, hvor vi netop igen skal debattere prioriteringen af hjemmehjælpen, så at fremstille det, som om vi ikke vil tage nogen debat, er jo langt, langt ved siden af realiteterne.

Så siger fru Anni Svanholt, at hver anden kommune må gribe til fyringer ifølge Politiken. Nu vil jeg godt sige, at Politiken er jo ikke noget sandhedsvidne på området her, men hvis vi går ud og undersøger tingene – og lad det også være et svar til hr. Villy Søvndal, der taler om forringelser i halvdelen af kommunerne til hjemmehjælpsområdet – fremgår det af de papirer, som hr. Villy Søvndal jo også har fået i Socialudvalget, at Kommunernes Landsforening kan oplyse, at der er 43 kommuner, som har reduceret deres udgiftsniveau på hjemmehjælpsområdet, altså ikke halvdelen af kommunerne. Og for de 43 kommuner gælder det, at kommunens samlede ældreudgifter pr. ældre over 67 år ligger over landsgennemsnittet, at antal modtagere af varig hjemmehjælp pr. 100 ældre over 67 år i de pågældende kommuner lå betydeligt over landsgennemsnittet, og at antal tildelte timer af varig hjemmehjælp pr. modtager pr. uge i kommunen lå over landsgennemsnittet.

Og at der er 43 kommuner, der har valgt at se deres serviceniveau efter i sømmene, synes jeg altså ikke man kan kritisere dem for.

Jeg vil godt sige til hr. Villy Søvndal, at for mig er det her ikke noget, man kan gøre op i statistik og ord. Men at jeg går ud og siger, at de ældre, jeg møder, og de, jeg snakker med, er

godt tilfredse, har vel ingen vægt i denne her debat. Men sådan forholder det sig faktisk.

Det, jeg synes er centralt, er, at vi vurderer, og at kommunerne vurderer: Hvad er det konkrete behov, den ældre har?

Det er klart, at behovet er større, lige når den ældre er blevet udskrevet fra sygehus, end 1 uge eller 2 uger efter. Det er klart, at behovet kan være større på andre tidspunkter.

Lad mig så endelig sige til hr. Ebbe Kalnæs, at jeg ikke kan se, der er brugt færre penge, eller der er færre ansatte. Men det må man kunne i de oversigter, SF laver. Jeg har bare aldrig haft lejlighed til at se dem.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det udvikle sig så til et, kan man sige, ret voldsomt defensorat, altså forsvar, fra hr. Klaus Hækkerups side over for de eksisterende tilstande.

Jeg ved ikke, om man må spørge efter både ordførertalen og de efterfølgende bemærkninger: Er der den situation på de fundamentale velfærdsområder – på ældreområdet, på børneområdet, på området: udstødte, på sygehusområdet osv. – som regeringen gerne ser? Er der slet ingen steder overhovedet, hvor man godt vil videre efter nu at have leveret et stort svar for alt det, der er?

Er det sådan, vi skal forstå hr. Klaus Hækkerup, eller kunne vi bare få antydningen af, hvor regeringen måske synes der forekommer problemer, der var værd at kigge på?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Hr. Klaus Hækkerup siger, at man altid er parat til en åben debat. Ja, der tages mange debatter her i Folketinget, og det er også godt og vigtigt. Men at tage en debat, som er med til at fastlægge retningslinjerne for den kommunale økonomi, er lige præcis det, som regeringen og regeringspartierne hele tiden og gang på gang viger tilbage for.

Og det er jo ejendommeligt. Det er den kommunale økonomi og hele velfærdssamfundet og de oplevelser, som folk har i den forbindelse; det er jo det, man har ude i kommuner og amter, hvor man er tæt på tilbudene, hvor man oplever det. Og det er da væsentligt for den opbakning, der skal være til et solidarisk velfærdssamfund.